Sương Lam

Tên: Nguyễn Trần Ngọc Sương
Sinh quán: Sài Gòn
Hiện đang cư ngụ tại: Portland, Oregon, USA

Thảnh thơi: xin dạo cõi thiền nhàn
Lời hay, ý đẹp, trải miên man…
Người xem tấm tắc: "Ai là chủ?"
Sương Lam!

Đại Hàn Mùa Thu Lá Đỏ

Hình như trong thập niên qua, chúng ta thường thích xem phim tình cảm Đại Hàn vì nam nữ diễn viên Đại Hàn, người nào cũng "trai thanh gái lịch", ăn mặc đẹp và sang trọng hơn những tài tử Hồng Kông rất nhiều. Ngoại cảnh quay phim đẹp với cảnh mùa thu lá đỏ, mùa đông tuyết trắng. Đề tài, nội dung phim tình cảm xã hội Đại Hàn phong phú, với những gút mắc hấp dẫn khiến người xem nhiều khi không biết kết cuộc như thế nào. Cũng chính vì thế nên phu quân và người viết nhất định phải đi du lịch Đại Hàn để được nhìn tận mắt, thấy tận nơi xứ sở này ra sao mà ngày nào chúng tôi cũng thấy qua màn ảnh tivi khi xem phim truyện Đại Hàn.

Người viết xin chia sẻ tâm tình với quý bạn niềm vui và cảm nghĩ của người viết khi đi du lịch Đại Hàn năm nay. Thôi thì "có sao kể lại người ơi" vì chúng tôi chỉ ở Đại Hàn có 5 ngày mà thôi thì làm sao mà biết hết tin tức của xứ sở dễ thương này cho được, bạn nhỉ?

Người viết hy vọng rằng bạn nào chưa đi du lịch Đại Hàn thì đọc để biết một chút gì về Đại Hàn. Còn ai đã đi du lịch nơi này rồi, thì sẽ nhớ lại phút giây lãng mạn, tình tứ khi cùng chàng đi trên con đường có hai hàng cây bạch quả đẹp não lòng ở đảo Nami, bạn nhé.

Nào, chúng ta cùng lên đường nhé. Trước nhất, chúng ta phải đổi tiền Mỹ ra tiền Đại Hàn mới mua sắm được ở Đại Hàn chứ. Won là đơn vị tiền tệ của Đại Hàn. $1US bằng 1000 Won (thời giá 11-4-15)

Ngày 1 - Busan - Đảo Jeju

Chúng tôi đáp chuyến bay đến phi trường Busan của Đại Hàn lúc 6:50 sáng. Xe và hướng dẫn viên công ty du lịch Đại Hàn đưa chúng tôi đi ăn sáng. Tháng 11 Đại Hàn đã vào thu, khí trời lành lạnh nên chúng tôi được dẫn đi ăn sáng với món udon nóng hổi thật là ngon lành. Tôi nghĩ mình như là đang ăn phở Việt Nam vậy đó. Chưa chi đã thèm phở rồi! Smile!

Ăn sáng xong chúng tôi được đưa đi ngắm cảnh thành phố Busan, thành phố cảng lớn thứ hai ở Đại Hàn sau Seoul và viếng thăm công viên Yongdusan. Chúng tôi trèo lên tháp Busan cao 118 m để ngắm toàn cảnh thành phố Busan. Đi vòng quanh tháp, người viết khám phá ra một bức tường dán nhiều hình ảnh trái tim, trong đó có viết tên những cặp tình nhân chung với nhau thật là tình tứ. Tình yêu muôn đời vẫn đẹp và hiện diện khắp mọi nơi, Bạn nhỉ?

Vợ chồng người viết cũng ghi lại hình ảnh đẹp này qua một tấm ảnh được chụp chung với nhau một cách tình tứ rồi hạ san xuống tháp đi vòng vòng ngắm cảnh trong công viên với những hàng cây bắt đầu thay lá. Dĩ nhiên là người viết phải ghé qua cửa hàng bán đồ lưu niệm mua chút quà kỷ niệm đã đến nơi này cho vui.

Đã đến giờ ăn trưa, cả đoàn được đưa đi ăn ở một nhà hàng Đại Hàn chính hiệu con nai vàng vì nhìn bàn ăn, người viết đã thấy bày biện hàng chục dĩa nho nhỏ đựng kim chi, rong biển, giá v.v. Phu quân người viết gọi thêm chai rượu soju, một loại rượu truyền thống và nổi tiếng của Đại Hàn, còn được gọi là Quốc tửu

vì thường dùng trong những buổi tiệc lễ Tết, và mua ở đâu cũng có, để nhâm nhi cho đúng điệu bữa ăn Đại Hàn chứ lị!

Ăn trưa xong, cả đoàn ra sân bay làm thủ tục đi Jeju, được gọi là đảo Tế Châu, nổi tiếng là phim trường của những bộ phim tình lãng mạn, là thiên đường của những cặp tình nhân.

Người hướng dẫn cho biết, với diện tích 1.800 km2, dân số 550.000 người, đảo Jeju sau những tác động của thiên nhiên nắng gió và địa tầng kiến trúc được tạo thành bởi những dòng nham thạch của núi lửa phun trào cách đây hơn 2 triệu năm đã có mặt giữa đại dương bao la với vô số cột đá bí hiểm, linh thiêng và kỳ thú.

Jeju là hòn đảo được hình thành do nham thạch của núi lửa, chính núi Halla cũng là một ngọn núi lửa đã ngừng hoạt động từ rất lâu. Đá ở đây có mặt trong đời sống của người dân, là đặc trưng của hòn đảo này. Đá đảo Jeju có màu đen, xốp, nhiều lỗ, nhẹ và hút nước. Bạn không thể lấy đá ở đảo này đem ra khỏi Đại Hàn được nhưng khi đá được biến chế thành quà du lịch, thành hình tượng đặc biệt thì mới có thể được đem ra nước ngoài mà thôi.

Chúng tôi được đưa đi xem núi đá đầu rồng có hình tượng như đầu con rồng ngoài biển khơi khá đẹp. Đoàn được đi ăn tối với món lẩu ngon lành rồi sau đó được đưa đến nhận phòng ở khách sạn nghỉ ngơi sau một hành trình vất vả suốt cả ngày.

Ngày 2 - Đảo Jeju

Hôm nay chúng tôi được sinh hoạt suốt ngày ở đảo Jeju để khám phá thêm nhiều nét đẹp ở nơi đây. Sau khi ăn sáng xong, chúng tôi được đưa đi thăm làng dân tộc Seongeup với nhiều nét văn hóa đặc trưng của xứ sở Kim Chi được lưu giữ và bảo tồn tại đây.

Đảo Jeju được biết đến là hòn đảo đẹp nhất ở Hàn Quốc với các địa điểm du lịch, phong cảnh đẹp, lãng mạn, thu hút hàng ngàn khách du lịch. Trong đó làng dân tộc Seongeup trên đảo được coi là bảo tàng sống ngoài trời của dân tộc xứ kim Chi.

Ở giai đoạn từ 1410 - 1914 làng dân tộc Seongeup từng là thủ phủ của bộ tộc Cheongeui - Hyeon. Seongeup độc đáo không chỉ

vì lưu giữ những nét văn hóa, phong tục truyền thống của ngư dân trên đảo Jeju từ thế kỷ 19 nói riêng và người nông dân Hàn nói chung. Khách du lịch tới đây khá thích thú với lối kiến trúc cổ của những ngôi nhà truyền thống nhỏ bé, được tận mắt chứng kiến những hiện vật cách đây cả ngàn năm vẫn được lưu giữ. Seongeup còn nổi tiếng bởi phần lớn bối cảnh chính trong bộ phim ăn khách của phim ảnh Đại Hàn là phim "Nàng Dae Jang Geum" từ lúc Dae Jang Geum là cung nữ đến khi trở thành ngự y. Trong làng có khá nhiều khung ảnh giới thiệu các cảnh trong bộ phim này được dựng trang trọng cạnh lối đi.

Hai bên đường dẫn vào làng Seongeup vắng lặng không ồn ào với những ngôi nhà được lợp bằng tranh đơn sơ. Những đồ dùng sản xuất, sinh hoạt, thú vật được nuôi, gắn liền với cuộc sống hàng ngày của người dân được bày rải rác trong khuôn viên làng khiến người ta có cảm giác cuộc sống vẫn đang diễn ra ở nơi này. Xung quanh là những công trình phụ trợ như nhà bếp, chuồng nuôi gia súc, gia cầm, vườn rau, chum vại của những nông dân nghèo.

Theo lời hướng dẫn viên kể thì thời xa xưa, Jeju là một hòn đảo vắng người, dân cư thưa thớt. Chính vì thế, người dân ở đây sống rất hòa thuận với nhau. Cuộc sống không giàu có khiến họ chẳng

có gì mà phải mất công trong việc xây nhà, xây cửa kiên cố để giữ của cải làm gì. Đó chính là lý do mà người trên đảo khi làm nhà không bao giờ xây cổng lớn.

Cửa ngõ ở Jeju được gọi là "Jeong nang". Hai bên cổng có 2 cái trụ, trên mỗi trụ được đục 3 lỗ. Nếu trụ làm bằng đá thì gọi là "Jeong nang seok" nếu làm bằng gỗ thì gọi là "Jeong nang mok". Có 3 cái cây có thể gắn vào kéo ra khỏi trụ được. Số lượng cây được gắn vào trụ đóng vai trò cho khách biết chủ nhà đi như thế nào. Nếu xỏ một cây vào thì có nghĩa là chủ nhà vừa đi đâu đó và sẽ về liền, nếu gắn 2 cây thì nghĩa là chủ nhà đi đâu đó trong vùng lân cận và sẽ về trong ngày. Còn nếu gắn 3 cây thì nghĩa là chủ nhà đi xa. Người hướng dẫn đoàn trình bày như thế.

Phụ nữ ở đây không đẹp nhưng rất giỏi giang và làm hết mọi việc trong gia đình vì ở đây trai thiếu gái thừa nên người đàn ông được quý yêu, chiều chuộng hết mực. Ngày xưa đàn ông trên đảo lo đi biển nên trên đảo chỉ còn toàn là đàn bà, con nít. Người phụ nữ trên đảo rất giỏi trong các công việc lặn biển mưu sinh và cũng nổi tiếng trong việc tề gia nội trợ, phục tùng chồng, yêu thương chăm sóc con cái.

Phu quân và người viết cũng đưa tay sờ vào tượng đá thần giám hộ đặt trước cổng làng hoặc trước cổng nhà. Người ta tin rằng nếu rờ trên đầu tượng đá thì sẽ được ban cho trí tuệ sáng suốt, thông minh. Nếu rờ phần bụng tượng đá thì sẽ được no đủ. Dĩ nhiên người viết rờ cả đầu lẫn bụng để được ban phúc cả hai! Tham thế! Smile!

Chúng tôi thả bộ đi thăm xung quanh làng. Những con đường nhỏ uốn lượn trong làng khá tĩnh lặng. Có nhà trồng một vườn quít ở sân trước, nhưng chúng tôi không ai dám vào hái dù biết bên trong không có chủ nhà ở đấy vì quá vắng lặng. Chúng tôi được đưa tới viếng thăm một vườn quýt trên đảo Jeju.

Hình như ở trên đảo Jeju, chỗ nào trồng quýt được là chủ nhà sẽ trồng một vườn quýt nho nhỏ ở sân trước hay miếng đất nhỏ xíu bên hông nhà. Cây nào cây nấy sai quằn những trái chín vàng rất đẹp. Có chủ mở ở phía trước vườn quýt của họ một cửa hàng bán quýt và bán kẹo chocolate với giá quảng cáo mua 5 hộp được tặng 1 hộp. Phe ta nhào vô mua ào ào. Cần phân biệt 2 loại quýt ở

Jeju: loại quýt có núm trái lớn hơn, ăn hơi chua chua ngọt ngọt giá mắc hơn loại quýt trái nhỏ bình thường. Một bao quýt có núm chỉ có 3 trái mà giá gần $10.00 US. Mắc quá trời!

Đã đến giờ phải đi ngắm cảnh ở đỉnh Seongsan nên phe ta phải lên đường sau khi khuân về mấy thùng quýt và mấy thùng kẹo bự chảng được đóng thùng miễn phí. Smile!

Đỉnh Seongsan là một thắng cảnh nổi tiếng ở Jeju. Ngọn núi Seongsan có hình dạng như một cái mũ có chiều cao là 208 m. Từ trên cao nhìn xuống, bạn sẽ thấy toàn cảnh thành phố Seongsan rất đẹp với những khu thương mại, cửa hàng chạy dài ra biển ở bên dưới. Nhưng leo được lên đỉnh núi cũng mệt ná thở dù là bước trên những bậc thang bằng đá rộng rãi. Chàng và nàng phải đừng chân nhiều lần ở những trạm dừng chân để uống nước và nghỉ mệt. Cuối cùng chúng tôi đành quyết định không leo núi nữa và đứng chụp hình ở vị trí 90 m là được rồi. Ai muốn giảm cân thì cứ tiếp tục trèo tiếp đến đỉnh núi, thế nào cũng teo bớt vài lượng mỡ thừa. Đứng trên cao ở đỉnh núi Seongsan mà ngắm mặt trời mọc hay mặt trời lặn thì tuyệt vời. Thôi thì chúng tôi tìm đường khác xuống núi cho yên tấm thân "không còn trẻ nữa" của

mình. Cũng có nhiều người bỏ cuộc xuống núi như chúng tôi vì không thể nào leo nổi nữa.

Mục ăn trưa với thịt nướng buffet và uống rượu gạo màu trắng đục ngọt ngọt có lẽ hấp dẫn hơn là mục leo núi kia.

Hết mục trèo lên cao đỉnh núi bây giờ tới mục xuống thấp tìm thác nước Gyeongbok ở một nơi chốn cheo leo sau khi vượt qua một khu công viên rộng lớn. Trời đất! Chúng tôi tìm mãi mới thấy một cái thác nước nhỏ xíu chung quanh có nhiều cây xanh bao phủ. Phía dưới thác là một hồ nhỏ cạn nước với nhiều hòn đá lớn nhỏ. Xéo xéo một bên là một vách núi với những hàng cột đá thẳng hàng rất đẹp. Thế là có màn chụp hình tại nơi chốn đẹp thiên nhiên này để làm kỷ niệm rồi lại leo lên ngồi xe buýt đi tiếp.

Ở đảo Jeju có nhiều điều kỳ bí như là Con Đường Bí Ẩn, khi đến một điểm đặc biệt trên con đường này, dù bác tài đã tắt máy xe rồi, nhưng xe vẫn tiếp tục lăn bánh như là có "con ma" đang lái xe thay cho bác tài xế. Dễ sợ! Hiện tượng này không biết giải thích như thế nào cho nên có rất nhiều xe đưa khách đến nơi này thám hiểm con đường bí ẩn, xem cho biết một tí cho vui.

Chưa hết đâu, đảo Jeju lại càng nổi tiếng hơn với Công Viên TìnhYêu (Love Land Park) mà du khách khi bước chân vào đấy sẽ đỏ mặt, hết hồn, và cười tủm tỉm khi thấy những bức tượng được trưng bày trong công viên. Gì lạ thế? Không còn quá xa lạ với nhiều bạn trẻ Hàn Quốc, Công Viên Tình Yêu đã trở nên nổi tiếng vì nơi đây chỉ dành cho những người trên 18 tuổi. Không chỉ được xây dựng để làm nơi giải trí mà những cặp vợ chồng đến Công Viên Tình Yêu còn có thể học được những bài học quý cho việc làm vợ, làm chồng qua 140 tác phẩm điêu khắc đều do sinh viên thực hiện, mô tả mọi sinh hoạt tình dục của con người. Love Land Park còn có tên gọi khác là Thiên Đường Trăng Mật. Những người trẻ Hàn Quốc không giấu niềm tự hào về Love Land Park mà bạn bè những nước khác còn tỏ ra rất ngưỡng mộ. Đây là một biểu tượng cho sự khoáng đạt của Hàn Quốc hiện đại đấy, bạn ạ.

Người viết không dám tả cảnh tả tình công viên đặc biệt này. Bạn hãy đến thăm viếng nơi đây một lần để biết tại sao đảo Jeju lại nổi tiếng nhé. Smile!

Tối đến còn một mục hấp dẫn khác mà bạn không thể bỏ qua là mục đi nhậu hải sản tươi ở đảo Jeju, nếu không, là một điều đáng tiếc vô cùng. Ở Jeju có nhiều hàng quán bán hải sản tươi như

mực tươi, bào ngư, cua, sò, ốc, hến, v.v. Khách sạn nơi chúng tôi ở lại gần chỗ ăn nhậu này, cho nên không hẹn mà gặp, chúng tôi và những người bạn có "tâm hồn ăn uống" kéo nhau đi nhậu hải sản tươi ở Jeju cho trọn cuộc vui. Thế là một đoàn khoảng 10 người tiến về khu ăn nhậu ban đêm này với những quán hàng có trưng bày những hồ chứa tôm, cua, mực, bào ngư, còn tươi rói trước cửa nhà hàng. Phe ta gồm 10 người ngồi trên một bàn dài ngoài sân gọi mực tươi, bào ngư tươi, tôm tươi và rượu soju. Bà chủ quán không biết nói tiếng Anh và phe ta lại bù trất tiếng Hàn nhưng vẫn có thể đả thông tư tưởng và hiểu nhau qua cử chỉ của bàn tay năm ngón, và của… cái máy tính. Thế là xong ngay!

Khi bà chủ quán dọn đĩa mực sống còn đang nhảy múa trên đĩa, phe ta sợ quá, không ai dám ăn, bèn kêu đem đi nấu chín. Một chàng trai trẻ trong đoàn không biết nói gì với bà chủ quán với bàn tay năm ngón của chàng thế là bà bèn bưng đĩa mực sống trở vô. Một lát sau, bà lại bưng ra một đĩa mực khác mà ai ai cũng hỏi rằng: "Đã xào chín rồi phải không?" vì thấy con mực không còn nhảy múa trên đĩa nữa. Lúc đó phe ta bèn gắp ăn một cách ngon lành. Bào ngư tươi ở đây cũng rẻ, tính ra chỉ có $5.00 US một con nên người nào cũng ăn 2 con bào ngư chấm muối tiêu chanh hoặc ăn với nước tương cho đã. Nhưng… không hợp khẩu vị kiểu Tàu "Bào ngư sốt dầu hào" mà tôi đã ăn quen trước đây. Cũng đành thôi! Nhậu nhẹt xong, mọi người chia đều tiền hóa đơn thanh toán, tính ra $20.00 US mỗi người, vui vẻ cả làng.

Đi chơi hết một ngày trên đảo Jeju với bao nhiêu tiết mục kể trên cũng đủ làm cho bạn và tôi cảm thấy mệt nhoài và thích thú rồi nhé. Thôi hãy về khách sạn sửa soạn hành lý để mai lên đường thăm viếng Seoul, thủ đô của Đại Hàn.

Ngày 3 - Đảo Jeju - Seoul - Nanta Show

Sau khi ăn sáng ở khách sạn và làm thủ tục trả phòng, phái đoàn ra phi trường Jeju lập thủ tục về Seoul, thủ đô của Đại Hàn.

Đến Seoul là bắt đầu có màn dạo quanh thủ đô Seoul. Seoul đã vào thu nên lá trên cây đã đổi sang màu vàng. Xe đi qua sông Hàn trên một chiếc cầu lớn và dài. Sông Hàn uốn lượn giữa thủ đô Seoul và chia thành phố thành hai phần Bắc Giang và Nam

Giang. Bắc Giang lưu giữ những giá trị truyền thống với nhiều cung điện và đền đài. Nam Giang mang đến cho thủ đô sức mạnh kinh tế với quận Gangnam giàu có. Rất nhiều cây cầu bắt ngang sông Hàn.

Nổi tiếng nhất là cầu Banpo với đài phun nước Cầu Vồng Ánh Trăng khi nước được bơm lên đài từ sông Hàn và chảy về lại sông Hàn. Có 38 máy bơm và 380 vòi phun nước, hút nước từ độ sâu 20 m dưới gầm cầu và vẽ ra những dải màu nước dài tới 43 m theo chiều ngang. Đài phun nước Cầu Vồng Ánh Trăng trên cầu Banpo (Banpo Bridge Moonlight Rainbow Fountain) đã lập kỷ lục Guinness là đài phun nước dài nhất thế giới với tổng số chiều dài hai bên cầu là 1.140 m, 10.000 đèn LED tạo nên 200 màu sắc nhày múa cùng với nhạc nước làm thành một khung cảnh vô cùng lung linh, huyền ảo.

Hiện tại, dọc hai bên bờ sông Hàn được sử dụng làm công viên, lối đi dành cho người đi bộ và đường dành cho người đi xe đạp.

Thủ đô Seoul, nơi quy tụ những đại công ty có sức ảnh hưởng toàn thế giới với những phát triển kinh tế, kỹ thuật đã trở thành một trong bốn con hổ (hay bốn con rồng nhỏ) châu Á là Đài Loan, Đại Hàn, Hồng Kông và Singapore.

Hầu như một nửa dân Hàn Quốc sống ở vùng thủ đô Seoul khiến nó trở thành trung tâm kinh tế, văn hóa, và chính trị của quốc gia này. Thành phố đóng một vai trò quan trọng trong sự phát triển kinh tế của Hàn Quốc, là nơi đặt trụ sở đầu não của những tập đoàn nổi tiếng thế giới như Samsung, LG, Hyundai, Kia, Daewoo. Các sản phẩm xuất cảng chính là hàng điện tử, thiết bị máy móc, xe hơi.

Đến Seoul là phải nói đến việc đi mua sắm ở các trung tâm lớn, cửa hàng bán sâm, bánh kẹo v.v. Bạn có thể ăn thử thực phẩm thả dàn tại các cửa hàng bán bánh kẹo và cũng có màn mua 5 tặng1 nữa. Tuy nhiên vật giá ở Đại Hàn khá mắc giống như ở Nhật. Người viết không có nhu cầu mua sắm nhiều nên chỉ mua những món hàng lưu niệm và bánh kẹo làm quà cho gia đình.

Sâm Đại Hàn nổi tiếng thế giới nhưng mắc lắm bạn ạ. Chúng tôi được hướng dẫn đến thăm viếng một trung tâm bán sâm lớn nhất ở Seoul. Tại nơi đây có nhân viên hướng dẫn và nhân viên bán hàng nói nhiều ngôn ngữ khác nhau để tiếp đãi nhiều nhóm du lịch nói tiếng Việt, tiếng Spanish, tiếng Pháp, tiếng Anh, v.v. Theo lời một thuyết trình viên người Việt thì củ nhân sâm phải được trồng đến năm thứ năm (được 5 tuổi) mới có thể được biến chế thành các sản phẩm tốt giúp cho sức khỏe. Khi được đưa lên phòng bán sâm thì hình như ai cũng dội ra hết vì mắc quá. Một hộp sâm mà giá cả ngàn đô la Mỹ hay ít nhất cũng vài trăm, bổ như thế nào chưa thấy, chỉ thấy trước mắt là phải móc túi ra trả cả bạc ngàn tiền Mỹ là thấy "đau trong lòng một ít" rồi nên vợ chồng người viết lẻn ra ngoài đấu láo với những người "mậu lúi" như người viết. Chính mắt người viết thấy một phái đoàn khác, có lẻ khởi hành từ Hà Nội vì nói toàn giọng Bắc "hai nút", chen nhau mua ào ào những hộp sâm trưng bày trong cửa hàng. Họ là ai mà sao giàu thế? Chủ tiệm bán sâm hôm nay chắc là phát mệt và phát vui vì đếm tiền mệt nghỉ nhỉ? Smile!

Người viết chưa bao giờ uống sâm Đại Hàn nên không dám lạm bàn nhiều về vấn đề này. Thôi thì tôi xin kể chuyện đi thăm viếng "Nhà Xanh", nơi làm việc của Tổng Thống Đại Hàn, thăm viện bảo tàng Đại Hàn và thăm cố cung Gyeongbok, có lẽ vui hơn.

Đây là những địa điểm mà người viết thích nhất để biết văn hóa Đại Hàn như thế nào?

Con đường dẫn đến "Nhà Xanh" rất đẹp với hàng cây bạch quả mà lá đã chuyển sang màu vàng. Chúng tôi chỉ đứng xớ rớ chụp hình bên ngoài vòng rào khu vực hoa viên trước Nhà Xanh, nhìn từ xa ngôi nhà màu xanh lam, nơi làm việc và chỗ ở của Tổng Thống Đại Hàn. Bên trong vòng rào có nhiều mật vụ mặc đồng phục áo vest đen đứng bảo vệ an ninh. Bạn cần biết một tí về Nhà Xanh của Tổng Thống Đại Hàn nhé. Nhà Xanh hoặc là Cheongwadae vốn là di tích hoàng cung nằm ở phía Nam của thủ đô trong thời kỳ Goryeo. Trong thời đại Joseon, Gyeongbuk-gung được xây dựng làm hoàng cung chính và nơi này trở thành hậu hoa viên của hoàng cung. Trong thời gian Nhật Bản chiếm cứ Hàn Quốc vào năm 1910, chính phủ Hàn Quốc sử dụng cung Gyeongbuk làm văn phòng đại diện chính phủ. Nhật Bản cho xây dựng văn phòng và dinh thự của Thống soái Nhật Bản ngay tại tòa nhà chính của Cheongwadae ngày nay.

Sau khi Hàn Quốc độc lập, tòa nhà này dùng làm nơi ở cho Bộ trưởng Bộ quân sự của quân đội Mỹ. Sau khi Cộng hòa Dân Chủ

nhân dân Triều Tiên thành lập vào tháng 8 năm 1975, nơi này trở thành nơi ở cho tổng thống với tên gọi Gyeongmudae. Sau cuộc Cách Mạng tháng 4 năm 1960, đảng Dân chủ đoạt lấy quyền lực và Tổng thống Yun Bo-seon đổi tên thành Cheongwadae. Năm 1990, Chunchukwan - trung tâm báo chí và nơi ở cho gia đình tổng thống được xây dựng. (Nguồn: sưu tầm trên net)

Xàng qua xê lại chụp hình bên ngoài Nhà Xanh một chút để biết rằng mình đã đến nơi đây, rồi phe ta đến thăm viện bảo tàng của Đại Hàn để xem các tác phẩm văn hóa và các tượng điêu khắc còn lưu giữ ở nơi đây. Muốn đến đấy, bạn phải đi qua một công viên rất đẹp như trong phim cổ Đại Hàn mà bạn thường xem trên tivi, cũng có hồ nước xanh biếc với nhà thủy tạ, cũng có hoa xinh cảnh đẹp chung quanh. Bây giờ là mùa thu nên cảnh sắc càng thơ mộng, diễm tình hơn.

Nơi người viết thích xem nhất là cung điện của hoàng gia Đại Hàn, đó là cung Gyeongbok hay còn gọi là Cung Cảnh Phúc, là cung điện của ánh sáng và hạnh phúc, cung điện chính, bề thế và quan trọng nhất, nằm ở phía Bắc của Seoul. Được xây dựng từ năm 1395, cung Gyeongbok trở thành nơi hoạt động triều chính chính thức của các triều đại trong suốt lịch sử của vương triều Joseon, từ 1392 đến 1910. Trong suốt chiều dài lịch sử đầy biến động, cung Gyeongbokgung đã nhiều lần bị phá hủy trong các cuộc chiến tranh xâm lược của Nhật Bản. Mãi đến năm 1990, cung điện mới bắt đầu được khôi phục và sửa chữa dần dần cho đến ngày nay. Cung điện Gyeongbokgung bao gồm các khu hoạt động triều chính, khu sinh hoạt và nghỉ ngơi.

Dọc theo trục chính của cung điện, lấy cổng Gwanghwamun (Quảng Hòa Môn) làm trung tâm, là Điện Cần Chính, nơi có ngai vàng của vua, nơi thiết triều, và là nơi ở của vua và hoàng hậu. Các khu vực khác được xây bất đối xứng, tạo nên sự hài hòa thống nhất và phân cấp rõ ràng.

Người hướng dẫn giới thiệu các điểm chính như: Cần Chính Điện là nơi vua thiết triều, nơi đây có ngai vàng của nhà vua; Khang Ninh Điện là nơi nghỉ ngơi của vua, nằm ngay phía sau Cần Chính Điện; Giao Thái Điện là nơi nghỉ ngơi của hoàng hậu, kế

cận Khang Ninh điện, phía sau có vườn hoa nhỏ rất đẹp. Mỗi ngày ở cố cung có trình diễn nghi lễ đổi gác trong vòng 15 phút bắt đầu từ 10 giờ sáng, cứ mỗi tiếng trình diễn một lần, phiên đổi gác cuối cùng được thực hiện lúc 3 giờ chiều. Trong nghi lễ đổi gác, lính canh hoàng gia sẽ mặc trang phục của ngự lâm quân giống như thời Joseon và chụp ảnh miễn phí với khách du lịch. Đoàn chúng tôi đến viếng cố đô Gyeongbok trễ, sau 3 giờ nên không được xem màn đổi gác này. Tiếc quá!

Đứng trên Cần Chính Điện nhìn xuống, người viết thấy nam thanh nữ tú đi lại dập dìu nơi sân chầu. Có những cô gái rất xinh mặc quốc phục Đại Hàn đi từng đoàn nói cười vui vẻ. Những chàng trai trẻ trong đoàn nhìn các người đẹp dễ thương này chắc phải ngẩn ngơ dăm ba phút?

Tiết mục cuối trong chương trình hôm nay sau bữa cơm tối là màn xem show biểu diễn nghệ thuật Nanta hay còn gọi là Cookin'Nanta với các nhịp điệu, âm thanh và tiết tấu được tạo nên từ các dụng cụ làm bếp rất vui. Trong giấc ngủ đêm nay, tôi vẫn còn nghe âm thanh vui nhộn của màn trình diễn này.

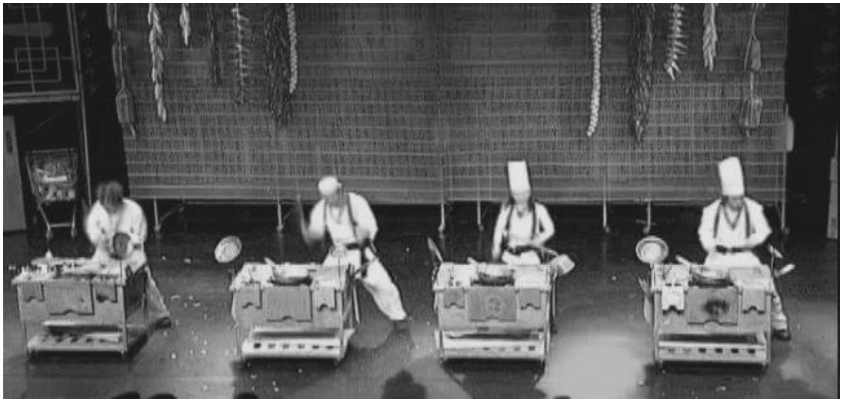

Ngày 4 - Seoul Nami

Hôm nay là ngày viếng thăm một nơi mà ai đã yêu mùa thu, đã có tình cảm lãng mạn của một thời yêu đương nồng cháy, đã thích xem phim truyện tình cảm Đại Hàn rồi thì phải thành thật nói rằng: nếu đến Đại Hàn vào mùa thu mà không đến thăm viếng nơi đây thì quả là một sự thiếu sót đáng kể. Nơi nào nhỉ? Đó là đảo Nami, điểm đến của những cặp tình nhân và những cặp vợ chồng mới cưới, bạn ạ.

Đảo Nami cách thủ đô Seoul 63 km về phía tỉnh Chuncheon (phía nam Hàn Quốc), khoảng 40 phút lái xe. Hòn đảo xinh đẹp này được đặt theo tên của vị tướng nổi tiếng, người đã có công lớn dẹp loạn vào thế kỷ 13. Du khách muốn đặt chân lên đảo sẽ phải mua vé để lên phà. Phà rất mới và nhanh nên chỉ mất 5 phút là đến đảo rồi.

Đoàn của chúng tôi phải đi sớm để có nhiều thời giờ thưởng thức cảnh đẹp ở nơi đây. Điểm nổi bật nhất của đảo Nami chính là hàng cây bạch quả xuất hiện trong phim "Bản Tình Ca Mùa Đông" với hàng cây thẳng tăm tắp trên con đường đất nhỏ, đẹp và lãng mạn vô cùng. Không có bút mực nào tả hết nét đẹp mê hồn

của lá vàng, lá đỏ. Có thể trái tim của người viết đã bị mê hoặc bởi chuyện tình lãng mạn của hai nhân vật chính trong bộ phim "Bản Tình Ca Mùa Đông" nên thấy mùa thu ở đảo Nami đẹp đến não lòng.

Trên con đường với hai hàng cây đầy lá vàng tuyệt đẹp này có bức tượng của hai nhân vật chính trong phim và hình ảnh của họ vẫn tràn ngập khắp nơi trên đảo. Người viết không thể nào không chụp hình trước một khung cảnh có hình ảnh cặp tình nhân của

cuộc tình quá đẹp, quá đáng thương này. Các khách sạn tại Nami đều theo xu hướng lãng mạn, khoáng đạt, giá cả khá cao vào cuối tuần. Đặc biệt, khách sạn Jeong Guan Ru, nơi hai nhân vật chính của "Bản Tình Ca Mùa Đông" đã ở khi quay phim trên đảo, luôn kín phòng.

Đằng xa xa kia, các bạn trong đoàn đang tạo dáng chụp hình để ghi lại nét đẹp của lá vàng, lá đỏ mủa thu xứ Hàn và tôi cũng thế. Chúng tôi lang thang trên những lối mòn trên đảo giữa khung cảnh nên thơ ở Nami và thoáng một chút nhớ về những ngày hoa mộng cũ khi mới quen nhau. Hãy đến Nami vào mùa thu, bạn sẽ yêu mùa thu và yêu xứ Hàn nhiều hơn nữa vì cảnh đẹp nơi đây sẽ hút hồn bạn với những chiếc lá vàng lá đỏ trên cây.

Nhưng rồi chúng tôi phải quay về Seoul để còn đi viếng thăm những cửa hàng mua sắm ở xứ này chứ. Xe dừng lại ở một

thương xá rất lớn, nhiều tầng, bán đủ các mặt hàng loại "xịn" đắt tiền. Thiên hạ đi shopping rần rần. Chàng và nàng cũng thử đi vòng vòng vài tầng xem giá cả thế nào? Chúng tôi thấy giá mắc quá trời nên vội vàng chạy sang một thương xá kế bên bán toàn hàng "nhái" nhưng cũng đẹp không thua gì "hàng hiệu" để mua một vài món quà kỷ niệm mà thôi. Đi loanh quanh một hồi lại thấy phe ta cũng có mặt bên đây khá nhiều. Thế là "chí lớn gặp nhau' vì giá cả bên cửa hàng sang trọng kia quá mắc chăng?

Thật tình ở Mỹ cái gì cũng có nên về Mỹ mua quần áo vừa đúng gu vừa giá rẻ, vừa có thể được hoàn trả lại, vừa có quà tặng, vẫn ngon lành hơn mua sắm ở Đại Hàn chứ lị.

Ngày mai phải lên đường về chốn cũ nên chúng tôi sau khi ăn cơm tối là phải lo thu dọn hành trang nên không dám lang thang trên phố Hàn trong cơn mưa lạnh. Đi ngủ sớm vẫn tốt hơn. Good Night!

Ngày 5 - Trở về chốn cũ

Sau buổi ăn sáng tại khách sạn, chúng tôi ra sân bay làm thủ tục trở về chốn cũ. Đi chơi cũng vui thật nhưng về lại chốn cũ vẫn vui hơn vì nơi ấy có mái ấm gia đình của tôi, có cô cháu nội Mya của tôi, có những người thân quen của tôi ở đấy.

Portland của tôi tuy đất lạnh nhưng tình nồng, nơi mà tôi đã chọn làm một quê hương thứ hai của tôi vì trái tim tình cảm của tôi đã đặt ở đấy rồi. Tôi yêu mùa thu ở Portland vì ở nơi đây cũng có lá vàng lá đỏ như ở đảo Nami xứ Hàn. Nhưng ở Nami, tôi chỉ là khách du lịch dừng chân trong dăm ba ngày để biết thêm chuyện đường xa xứ lạ. Còn Portland chinh là nơi chốn tôi phải quay về sau những chuyến viễn du. "There is no place like home" bạn ạ!

Tuy nhiên, nếu có đủ phúc duyên thì bạn cũng nên đi một chuyến Đại Hàn Mùa Thu Lá Đỏ để cho trái tim tình cảm lãng mạn của mình được sống lại một ít phút giây, bạn nhé. Chúc an bình và hạnh phúc đến với các bạn. Smile!

Sương Lam